

Независим седмичен вестник.
Урежда редакционен комитетъ

Абонаментъ: за година—70 л.; за 6 м-ца 40 л.;
чужбина 140 л.; Обявления:—по споразумение.
Адресъ: „Черноморска Камбана“
ул. Гургуляте 30—Варна
Главен редакторъ: ИВ. ДИМИРЕВЪ

Павелъ Хагедйушъ
МОДЕРНА КОШНИЧАРСКА ИНДУСТРИЯ — София
ул. Венелинъ № 2.
Изработка фини кошничарски изделия по виенски и
германски образецъ. Цени конкурентни.
Продава на едро и дребно.

Въ хотелъ „ВЪЗРАЖДАНЕ“
София — ул. „Клементина“ № 48 срещу кооперативния
театъръ, въ зданието на Ж. П. и Т. П. Съюзи има ви-
наги чисти и ефтини легла, топли бани въ всеки етажъ
и отлична прислуга.
Отъ съдържателитъ.

Селенино, в. „Черноморска камбана“
Защитява твоитъ интереси, свободи и
права.

Ив. Димитровъ.

Дружеството „Варненски Коренякъ“

Между многото културни и
политически организации, които съ-
ществуватъ въ града ни, е и не-
популярното дружество „Варненски
Коренякъ“.

Въ тази организация, която
споредъ устава си иска да мине
за културна, могатъ да бждатъ
членове роденитъ тукъ граждани
(таки наречени кореняци),
които въ по-голямата си частъ
иматъ еленски произходъ или пъкъ
сж примесъ отъ националности.

Имащи сжкия произходъ, въ
д-ството „В. Коренякъ“ сж члено-
ве и много отъ привърженицитъ
на бившата народняшка партия,
които следъ нато останаха капи-
тани безъ армия, мчатъ се сега
да възстановятъ престижа и вли-
янието си чрезъ кореняцитъ въ
града.

И тръбваше тъзи чужди е-
лементи, на които въ кжщитъ и
днесъ ще намерите линовете на
Венизелосъ и др. гръцки общес-
твеници да се събератъ, за да се
потвърди французката поговорна
„Qui se ressemble s'assemble“ (които
си приличатъ се събиратъ)

Въпреки че д-ството „В. Ко-
ренякъ“ си поставя, както четъ-
нахме по-горе, културни цели, ние
го виждаме да взема участие и
въ политическитъ борби на града
ни—най-вече въ общинскитъ из-
бори, въ които то излиза винаги
въ самостоятелна листа и, отри-
чайки народополезната и рефор-
маторска общинска политика до-
ри и на демократическитъ орга-
низации, иска да внуши на вар-
ненското гражданство, че само-
ако застанатъ на чело на общи-
нското управление кореняцитъ,
можи да се подобри положението
на града и населението му. До-
колко тъзи чужди на българската
нация елементи и тлъхнитъ едъх-
новители народняцитъ могатъ да
бждатъ полезни на варненското
гражданство, говори доста чно
историческото и политическо ми-
нало на го. Варна, когато той е
билъ управляванъ отъ дъдитъ и
башитъ на сжщитъ кореняци
които не само не сж направили
нищо за града и населението му,
но и сж били въ услуга на сул-

танитъ и гръцкитъ владци въ
борбата имъ противъ всички на-
родни будители, които станали
жертва за духовната и политиче-
ска свобода на българския народъ.

Върни на тази противона-
родна политика, днесъ и наслед-
ницитъ на старитъ кореняци вър-
вятъ по сжщитъ пътица, тъ не-
навиждатъ българитъ и правятъ
всичко възможно да имъ уредятъ
въ всяко отношение.

Блестящо доказателство за
противонароднитъ имъ и злосторни-
чески проявления в отератителното и
подло държане на нълкои отъ
тъзи кореняци предъ ромънскитъ
и съглашенски окупационни вой-
ски презъ 1913, 1918 и 1919 го-
дини, когато тъ клеветяха бълга-
ритъ и се стремеха да имъ от-
мъстятъ.

Пишуция тъзи редове, който
блъше по това време представи-
тель на управителъ предъ съгла-
шенскитъ войски, не веднажъ е
билъ очевидецъ на подобни случаи
и още по отератителни дорци—гръ-
чкини, които искаха незаконно да
се налагатъ на българскитъ вла-
сти, на които често се противо-
поставиха и обидоха. . . .

Става ясно за всички, че тъ-
зи чужди елементи, които днесъ
съставляватъ по-голямата частъ
на дружеството „Варненски Ко-
ренякъ“, не могатъ да бждатъ но-
сители на българска култура, про-
гресъ и напредничави идеи; тъ
сж били и си оставатъ и сега
крепители на реакцията у насъ,
отъ която въ миналото сж страда-
ли народа и държавата.

Отъ тлъхната противонародна
и фатални политика демократи-
ческитъ елементи въ града ни сж
отератени и тъ не сж подкре-
пили, и то ще подкрепятъ за
дружеството имъ „В. Коренякъ“,
което иска да даде животъ на
ултрареакционната бивша народ-
няшка партия, която за да пос-
тигне своитъ egoистични цели, си
служи, както езутитъ въ средни-
тъ въкове, съ всички долни сред-
ства.

Четете в Черноморска
Камбана.

Думи на единъ варненецъ

Мандраджин—спекуланти.

На борсата все така про-
дължаватъ да обезценяватъ
произведенията на селянитъ.
По примера на борсовитъ спеку-
ланти, сж плъзнали сега по
селата мандраджи-спекуланти,
които сключватъ унизителни
договори съ производителитъ
и закупватъ млъкото на без-
ценица, срещу което имъ раз-
даватъ нищожни аванси.

До кога ще продължава
тази отвратителна спекула съ
произведенията на селянитъ?

Още ли тъ ще бжде
обектъ на тази жестока экс-
пloatация, която уврежда на
народа и държавата? Стига не-
наситни спекуланти, стига сте
ограбвали този народъ на
който вие не позволявате
да живее човешки и напра-
ви подобрения въ своитъ
стопанства.

Сега е момента Земледъл-
ската Банка да увеличи кре-
дититъ на селскитъ коопера-
ции, съ което ще имъ даде
възможностъ да авансиратъ
производителитъ, за да не при-
бъгватъ последнитъ да сключ-
ватъ унизителни договори съ
мандраджинитъ и борсовитъ
спекуланти и обезценяватъ
така произведенията си.

Конференции безъ средства нищо не помагатъ.

Излизания въ с. Своге
(Софийско) в. „Будилникъ“
съобщава въ броя си отъ 1 т.
м., че се състояло въ сжщото
село миналия месецъ конфе-
ренция отъ „интелегентнитъ е-
лементи на Балкана“,
на която били разменени мис-
ли, засегнали стопанскитъ на-
чинания, които могатъ да бждатъ
предметъ на планинска-
та почва и климатъ, като се
даде напътване за онова, кое-
то предстои на планиница да
направи за неговото стопанско
и културно въздигане.

—Това добре, никой не мо-
же да бжде противъ подобни
инициативи. Но ние ще доба-
вимъ: ще тръбва още вед-
нажъ въ тъзи конференции
да взематъ участие не само

„интелегентнитъ елементи на
Балкана“, които нито оратъ
нито овце пасатъ, а и селяни-
тъ, които като почерпватъ поу-
ка отъ тъзи интелегентни е-
лементи, ще могатъ и тъ да
кажатъ отъ какво се нуждае
още нашето село за своята
културно и стопанско повди-
гане. Тъ ще кажатъ че тъ-
се нуждаятъ не само отъ кон-
ференции, но сжшо така и отъ
средства, които повече днесъ
сж необходими за селянитъ-
планинци, останали безъ въ-
какъвъ поминъкъ.

Нека в. „Будилникъ“, кои-
то иска да мине за защитникъ
интереситъ на планинското
население, пише не само въ
полза на конференциитъ, но
сжшо така и за средствата,
безъ които нищо не може да
се помогне на планинското
население и изобщо произво-
дителитъ.

И. Д. Черневъ
бившъ нар. представителъ.

Бълг. Държ. Желъзници.

Напоследъкъ пакъ се повдига
въпроса за автономизиране на Б. Д.
желъзници и то подъ влиянието на
поетитъ ангажименти отъ днешната
управа предъ финансовитъ групи
при сключването на стабилизацно-
ния заемъ. За да можемъ да имаме
ясна представа за положението, при
което днешната властъ иска да ни
постави, ще използваме едни раз-
сжждения презъ 1908 год., писани
въ Бълг. Иконом. списание и едва
следъ 20 години самостоятеленъ
животъ, какъ ние сме забравили
всичко и сами си поставяме главата
въ икономическия комотъ. . .

„Завземането на Източнитъ же-
лъзници завършва борбата за сто-
панската ни самостоятелностъ
когато превъзгласяването ни за цар-
ство завършва въковното ни стрем-
ление къмъ политическата незави-
симостъ. Извикани на самостояте-
ленъ държавенъ животъ по чужда
воля, ние не престанахме да рабо-
тимъ за извъюване на всички ония
институции, които правятъ една
държава самостоятеленъ членъ въ
международното семейство. Обре-
чени на подчиненостъ, може би
още преди да се видимъ въ само-
определящъ се държавенъ строй,
ние преминахме съ успъхъ презъ
всички ония скрити полъзновения,
които на Изтокъ иматъ за целъ тъй
нареченото „проникване“, при ви-
димото запазване на държавния ни
суверенитетъ. И толкова по-голямо
значение за нашата самостоятел-
ностъ има тоя успъхъ, че ние има-

ше да водим борбата, тъй да речемъ, на два фронта, имаме работа съ два вида *проникване*: *мирно* или *стопанско*, и до известна степенъ *насилствено* или *политическо*.

Онова обаче *проникване*, което дава на една държава повече права да зема участие въ вътрешния животъ на друга, отколкото тя последната има по отношение на първата,—това проникване, което е изработило и особени методи за своето осъществяване, ние успяхме да *омаловажимъ*, като отстранихме единъ подиръ други всичкитъ поети пжтища, по които, безъ борба и насилие, се достига до едно истинско, фактично намаление на суверенитета на държавата.

Още съ появяването си като държава, ние бяхме обречени на една опека, формална от страна на Турция и морална от страна на

Русия. Въ стопанско отношение ние бяхме принудени още от първия денъ на нашия държавенъ животъ да се боримъ съ чужди интереси, чужди институции, като: желъзници (английски и нѣмски), митнишки договори (турски), построяване на желъзници за чужди интереси (Цариградъ—Вакарелъ), сѣдебни и данъчни привилегии. Новата държава стѣпка не можеше да направи безъ да не стѣпи на чуждъ кракъ.

И така, драги читателю, само съ цитиране на горнитъ пасажи ще се задоволя и мисля, че тѣ сж доста силни за да вковатъ усгата на всѣки предателъ на икономическитъ интереси на страната да не може да изговори думи и модуси, които изковаватъ ново предателство и ново заробване на Б. Д. Жел.

чупени отъ групи жълти националисти. Увѣрени, че обожаването на идолитѣ спъва развитието на Китай, тѣ сж влезли въ черквитѣ и безъ да държатъ смѣтка за протеститѣ на свещеницитѣ, сж строшили идолитѣ на които останкитѣ изгарили на публични мѣста. Женитѣ сж протестирали противъ тази вандалщина, бо ейки се отъ отмъщението на идолитѣ. Около 12 храма биле затворени и свещеницитѣ забранили отварянето имъ.

Единъ съветски полякъ отказва да потуши възстанието на селянитѣ.

Отъ Берлинъ съобщаватъ по телефона на в. „Матень“, че възстанието на рускитѣ селяни не било още потушено. По заповѣдъ на стария царски офицеръ Моро сж били образувани доброволчески отряди и тѣзи контръ революционери сж били поставени да охраняватъ желъзния пжтъ близо до Минскъ: 3 дружина отъ 6 пѣхотенъ полкъ, изпратенъ да потуши възстанието е отказала да посредничи. Съветското правителство е зтворило границата си близо до столица.

Чешкитѣ земледѣлци ще скъсатъ съ партията на Бенешъ.

Вследствие нападкитѣ често лични, на националь социалиститѣ противъ чешкитѣ земледѣлци, последнитѣ сж решили да скъсатъ отношения съ националь социалистическата партия и нейнитѣ лидери, между които е и Бенешъ чехословашки министъръ на външнитѣ работи, и председателя на партията Франке, В. „Народни. Листъ“ дава една голѣма важностъ на това решение.

Морска трибуна

На морския брѣгъ живѣемъ и непосредственно наблюдаваме морето, но нема го признаемъ, мжно можемъ да узнаемъ морскитѣ факти.

Маса морски части, агенции, специалисти по морското дѣло, но не ни съобщаватъ ка

кво става въ морето. А тамъ живота е много по интересенъ отколкото на сушата, но нема кой да информира печата за морскитѣ факти. Че това е така говори недостатъчната информация, която даватъ и зобщо вестницитѣ въ това отношение.

Има, действително, нѣкои морски списания и вестници, гдето се изнасятъ морски факти и се третиратъ извѣстни въпроси, които засѣгатъ морското дѣло, но нека признаемъ, че тѣ иматъ много ограниченъ брой читатели и, като така, всичко изнесено отъ тѣхъ, не може да се узнае отъ читающата публика.

Ето защо, повторно ние апелираме къмъ всички морски части въ страната, както и къмъ специалиститѣ по морското дѣло, да ни информиратъ за морскитѣ факти, за да ги отбележимъ въ морската трибуна на нашия вестникъ.

Кооперативна трибуна

Потребителна кооперация „Златина“—с. Емже и Юв (Иравадийско)

Селото ни съставлява частъ отъ Иравадийската община, Макаръ и да отстои на 4—5 клм. отъ града, ние не сме видѣли до сега дойде въ селонито единъ интеллигентинъ човѣкъ, нитъ пжкъ привърже, никъ на кооперативното дѣло да вземе инициатива и ни ообразува кооперация.

Въпреки незаинтересовносттакъ която се гледа на нашето село, ние съзнахме необходимостта и ползата отъ една кооперация.

Седемнадесетъ члена основатели, проникнати отъ кооперативнитѣ идеи, основахме кооперация „Златина“, която прави всичко възможно да създаде единъ кредитъ на кооператоритѣ си и ги облекчи като консуматори днесъ, когато алчнитѣ спекуланти имъ продаватъ своитѣ колониални и манифактурни стоки на извънредно много високи цени.

Ние не се съмняваме ни най-малко въ успѣха на кооперация „Златина“, като има ме предъ видъ, че въ управителното й тѣло влизатъ деини, честни и ревностни кооператори.

Н. Кисимовъ

Варненска стокова борса

Налична продажба 8 Декември 1928 год.: Зимница—1 вагонъ—597.50 100 хк.; кукурузъ—18 вагона 535—475; ячмийкъ—4 вагона 470-465

Срочни продажби

Зимница 600 тона—605—600 лв 100 кгр.; кюспе 15 тона—605 тона; сл. семе—15 тона—180 лв; къкълица 60 т. до 350 лв.

Печатница „Взаимностъ“ на Ив. Проиковъ—Варна.

Стопани: Ив. Димиревъ и Н. Кисимовъ.

Положението.

У насъ.

Въ този моментъ, когато страната ни е поставена много зле стопански и финансово, на ако щете и политически, племената въ демократическия сговоръ продължаватъ да воюватъ и тѣхнитѣ борби почватъ да застрашаватъ даже и много видни сговористи, които напоследъкъ, споредъ както съобщиха печата, вземали инициатива да померяватъ воюващитѣ племена. Ние се съмняваме дали тази инициатива ще успѣе, още повече като се знае, че за тѣзи борби причина сж не само личнитѣ интереси на нѣкой сговористи но и различнитѣ имъ, скъзания по вътрешната и външна политика на страната. При това положение всѣка инициатива или „спасителни лжчи“, отъ гдето и да изхождатъ тѣ, не ще допренесатъ нищо за турене край на племенитѣ борба, нито пжкъ ще имъ позволятъ да съгласуватъ своитѣ скъзания по редъ въпроси отъ стопански, финансови и политически характеръ, отъ разрешението на които зависи нормалното развитие на страната и благосъстоянието на народа. А тѣзи въпроси, споредъ насъ, не е по силата само на една партия да ги разреши, и затова днесъ се налага повече отколкото всѣки други пжтъ сътрудничеството на всички политически партии въ управлението на страната.

Въ чужбини.

Въ Романия правителството на Маниу още съ идването си на власть поведе борби противъ либералитѣ и комуниститѣ

До като първитѣ станяха причина за падане лея, последнитѣ пжкъ

предизвикаха кървавитѣ стѣлкивения въ Букурещъ.

Самия фактъ, че правителството на Маниу се справи бърже съ тѣзи събития говори, че то се ползува съ престижъ вътре въ страната и има голѣми влияния средъ народнитѣ маси.

Неговата готовностъ да разреши въ най-скоро време въпроса за малцинствата, секвестра на българскитѣ имоти въ Добруджа, както и да направи нѣкой стопански и финансови реформи, се посрешнаха много добре вътре и вънъ отъ страната.

Въ Югославия борбитѣ продължаватъ между белградското правителство и селско харватската коалиция. Въ никой случай харватитѣ не желаятъ да се подчинятъ на сръбската власть, която тѣ намиратъ за брутална, несправедлива, жестока шовинистична и несъвместима съ културата и демократическитѣ идеи на харватския народъ.

Колкото Парижъ и Лондонъ да настояватъ дветѣ страни да си направятъ взаимни отстъпки и се помирятъ, това е изключено за сега и борбитѣ все повече се изострятъ между тѣхъ.

Какво става въ чужбина.

Китайскитѣ националисти горятъ идолитѣ.

Френския в. „Матень“ отъ 4 т. м. съобщава: Идолитѣ, които съ вѣкове красѣха храмоветѣ въ Пекингъ и другитѣ китайски градове, сж биле из-

Младенъ Павловъ
бившъ Козлудуйски учителъ.

Четата на Христо Ботйовъ

Следъ малко време на мѣрихъ черквата „Възнесение“ заобиколена отъ нѣколко редовни турски войници, спрѣхъ се и се поопрѣхъ добре до стената на една къща, отъ кждето виждахъ, че въ двора не сж турци, а българи: мжже, жени и деца. Тѣзи хора били учители и ученици отъ сѣседнитѣ къщи, едни влизаха—други излизаха: заедно съ тѣхъ се вмъкнахъ и азъ въ сжщия дворъ, който билъ училищния. Никакве лица не познавахъ.

Подиръ малко зачухъ думитѣ: „Займовъ си отиде“ и

следъ дълго лутане можахъ да открия къщата, въ която той квартируваше. Едно младо 15—16 годишно момиче, облечено въ шалвари, ме посрещна на вратата и запита: „що си дошелъ, бре!“ Запитахъ го тукъ ли е бае Стоянъ Займовъ? То не ми отговори на въпроса, а веднага затича въ къщи и азъ го последвахъ. Наблизо предъ къщнитѣ врати излѣзе баба Йота или хаджи Йота—жена на повече отъ 30 години и ме запита: „Що търсишъ тукъ?“—Желая да се видя съ бае Стояна—и отговорихъ.

Тя поизмести краката си съ целъ може би да пита него, а азъ въ това време зърнахъ че единъ човѣкъ се надвесва надъ прозореца и гледа право въ мене. Изтича момичето и каза: „ше му обадимъ, когато дойде, сега го нема тукъ.“ Пжкъ повторихъ да му кажатъ, че азъ съмъ пратенъ отъ войводата Христо Ботйовъ, който го чака съ четата си, да тръгне съ повече въоръжени граждани и селяни още нощесъ, като и азъ тръгна обратно съ него. Съобщихъ сжщо, че му нося единъ знакъ (пръстенъ) даденъ ми отъ войводата за него

(Следва)